70ste JAARGANG No. 8639 | WOENSDAG 28 JANUARI 1953 | VIER PAGINA'S

Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27–29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs
Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand
(bij vooruitbetaling).

Uit de achterkamer van Europa geluiden van bloedige tweespalt

Krakende geluiden blijven vanuit Europa's achterkamer in groeiende hevigheid naar de buitenwereld doordringen. Wat deze geluiden ook aan lijden en angst mogen betekenen voor degenen die in deze kamer gevangen, weerloos ten prooi zijn aan de tyrannie van de huisbaas, het feit dat deze in zijn eigen vertrekken zijn handen vol blijkt te hebben, versterkt toch ook weer de zekerheid, dat hij er steeds minder kans door krijgt, naar buiten te breken en in de voorkamer de boel kost en klein te slaan.

LUIHEID OF SABOTAGE?

Wenen. — De Tsjechoslowaakse premier, Zapotecky, heeft Dinsdag op een bijeenkomst van vakbondsleden te Praag verklaard, dat luiheid en oude methoden ernstige schade toegebracht hebben aan de industrie, aldus het communistische blad „Rude Pravo".

Het is moeilijk te zeggen, waar luiheid en domheid eindigen en sabotage en boze plannen beginnen, aldus de premier, die voorts sprak over de toenemende ernst van de toestand in de steenkoolindustrie.

Het was verkeerd te zeggen, dat alle tekorten te wijten zijn aan de verraderlijke activiteit van de bende van Slansky en dat zij verdwenen waren, nadat deze groep was uitgeschakeld.

Chaos bij de spoorwegen

Wenen. — Op een vergadering van het centraal Comité van de Tsjechoslowaakse vakbond heeft een afgevaardigde verklaard, dat er een complete chaos heerst bij de spoorwegen, hetgeen hij toeschreef voor een groot deel aan tegenstrijdige bevelen van het ministerie van vervoer.

ACHTELOZE GELEERDEN

Moskou. — Het blad „Izvestia", officieel orgaan van de Sovjet-regering, schrijft, dat het instituut voor rechten van de academici van wetenschappen en het instituut voor rechtswetenschap van de gehele Sovjet-Unie in gebreke zijn gebleven wat betreft „de zuivering van onze rechtswetenschap van burgerlijke invloeden".

De werken der instituten hebben een „burgerlijk nationalistisch karakter" en er heerst bij deze instellingen een sfeer van zelfvoldaanheid, achteloosheid en dulden van tekortkomingen, aldus het blad.

Sommige geleerden nemen een monopolie-positie in, slaan geen acht op critiek en verhinderen de opkomst van jeugdig personeel, aldus „Izvestia".

Sabotage

Berlijn. — De „commissie van vrije juristen" te West-Berlijn weet te melden, dat bijna de gehele technische leiding van de steenkoolwinning in het gebied van Zwickau/Oelsnitz (Oost-Duitsland) in de loop van de laatste weken gearresteerd is wegens „systematische sabotage".

TER DOOD VEROORDEELD

Londen. — Drie beklaagden in het proces te Krakau tegen Poolse r.k. geestelijken en burgers zijn ter dood veroordeeld, aldus Radio-Warschau. Het zijn een priester en twee burgers. De beklaagden worden beschuldigd van spionnage voor de Verenigde Staten. Verder kreeg een priester levenslang, een andere priester vijftien jaar, weer een andere priester acht jaar en de enige vrouw in het proces zes jaar gevangenisstraf. De vier priesters verklaarden schuldig te zijn. Zij zeiden Maandag spijt te hebben en verzochten gematigde of rechtvaardige straffen, aldus Radio-Warschau.

Ondergrondse godsdienst

Berlijn. — De perschef van de vrijheidsbond voor Duits-Russische vriendschap heeft meegedeeld, dat ondanks de scherpe vervolging van geestelijken van de Russische orthodoxe kerk, onder wie vele bisschoppen, in de Sovjet-Unie een soort ondergrondse kerkelijke activiteit zich ontplooit. Deze geheime kerk wijst iedere concessie af. Zelfs als arbeiders in fabrieken zouden geestelijken werkzaam zijn.

„ARIER" REDEVIVUS

New York. — Het Amerikaanse Joodse comite heeft vandaag medegedeeld dat massa-arrestaties van Joden op het ogenblik plaats vinden in geheel Oost Duitsland, en dat een „zwarte lijst" van Joden is opgemaakt. Het comite verklaarde de inlichtingen te baseren op telegrammen welke het gisteren ontvangen heeft van vertegenwoordigers en waarnemers in Duitsland.

Een speciale afdeling van het Oost Duitse ministerie van Staatsveiligheid heeft op 3 Januari j.l. een order uitgegeven waarin gelast wordt al degenen die beschouwd moeten worden als geen arier te zijn of als kind van gemengd gehuwden onder controle te plaatsen.

Het Amerikaanse Joodse comité is de oudste organisatie die zich bezig houdt met de bescherming van de civiele en religieuze rechten van de Joden in de gehele wereld.

Hannover. — Bij Lueneberg arresteerde de Westduitse politie onlangs een communistische agente, de 33-jarige „Rode" Olga Larissa, die Dinsdag toegaf, dat zij in Russische opdracht trachtte een spionnagenet te organiseren.

Soedan-conflikt tussen Engeland en Egypte nadert hoogtepunt

Cairo. — De Britse ambassadeur te Cairo ontvangt naar men aanneemt vandaag het Egyptische antwoord op de Engelse nota inzake de Soedan. Hij heeft zich inmiddels reeds naar generaal Naquib begeven om met deze en de Egyptische minister van buitenlandse zaken het Egyptische antwoord te bespreken.

Heilige oorlog?

Cairo. — Terwijl ieder ogenblik het antwoord van Egypte op de nota van Engeland over de Soedan kan worden overhandigd verschijnt het Egyptische dagblad „Al Akhbar" met een hoofdartikel, waarin een rapport is verwerkt.

In dit rapport valt te lezen, dat indien Engeland de Egyptische voorstellen zou verwerpen „Egypte en de Soedan gezamenlijk de heilige oorlog zullen aankondigen".

BREUK TUSSEN ISRAEL EN RUSLAND?

Londen. — Volgens de „Daily Telegraph" doet een fel artikel tegen de Israelische regering, dat in „Nieuwe Tijden", een onder toezicht van het Sovjet-Russische ministerie van buitenlandse zaken staand weekblad, is verschenen, vermoeden, dat de Sovjets van plan zijn binnenkort de betrekkingen met de staat Israel te verbreken. In het artikel werden premier Ben Goerion en de minister van buitenlandse zaken, Mosje Sharett, „uitvoerders van de spionnage van het Amerikaanse State Department in Rusland" genoemd.

HARD TEGEN HARD IN KENYA

Nairobi. — Europese politiebeambten, die een onderzoek instellen naar de moord op de boerenfamilie Ruck in Kenya, hebben vier leden van de Kikoejoestam doodgeschoten, die hen aanvielen, nadat de beambten hen hadden betrapt op een vermeende bijeenkomst van de Mau Mau te middernacht.

De regering te Kenya heeft vandaag vee, oogsten en voertuigen van Afrikaners, die krachtens de noodmaatregelen aan hun bezittingen onttrokken waren, in beslag genomen. Het daartoe strekkend besluit was getekend door de gouverneur van Kenya, Sir Evelyn Baring. Ook heeft het bestuur de sluiting gelast van 150 Afrikaanse scholen in het reservaat der Kikoejoe's.

KABINETSFORMATEUR VOOR IRAK

Bagdad. — Oud-minister Nasrat el Farisi is benoemd tot kabinetsformateur in Irak.

Welingelichte bronnen in Bagdad hebben de mening geopperd, dat hij de leden van zijn toekomstige kabinet zal kiezen uit de twee ontbonden partijen, de constitutionele Unie en het Verenigd Volksfront.

UIT HET VERRE OOSTEN

Londen. — Volgens het Britse tijdschrift „Flight" officieel orgaan van de Britse Aeroclub, „zijn onlangs door een nieuw type Russische straaljager ernstige verliezen toegebracht aan Amerikaanse bommenwerpers boven Noord-Korea".

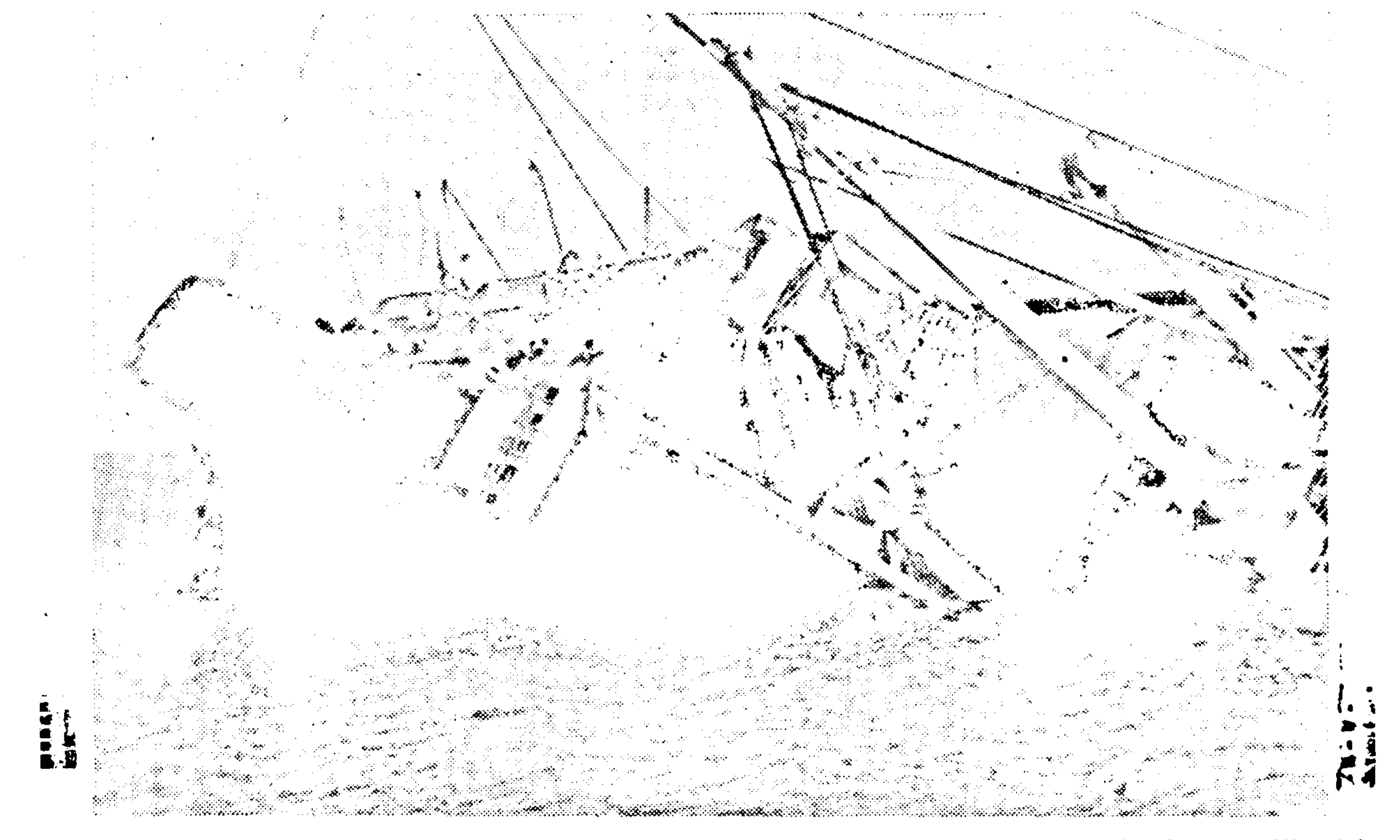
De nieuwe jager zou een deltavleugel hebben en zijn uitgerust met radar en twee kanonnen, aldus „Flight".

Seoel. — De derde Amerikaanse infanterie divisie heeft vandaag medegedeeld, dat 93 soldaten uit Puerto Rico, alsmede een officier beschuldigd zijn van „wangedrag in het aangezicht van de vijand" en voor de krijgsraad zullen moeten verschijnen.

Seoel. — Bij Koensan is Maandagavond een Zuid-koreaanse veerboot vergaan met 200 passagiers. Reddingsboten zijn naar de plaats van de ramp gezonden. Volgens de eerste berichten vreest men, dat 30 personen zijn omgekomen en 20 werden gewond.

Op 9 Januari verging bij Poesan een veerboot, waardoor 249 Koreanen omkwamen.

Poesan. — In de hutten van de gezonken Koreaanse veerboot heeft men de lijken gevonden van 53 meisjesstudenten.

SLACHTOFFER VAN WOEDENDE WATEREN. — Een nauwelijks rimpelende zee vlijt zich vreedzaam om het wrak van wat eens het trotse zeekasteel „Champollion" was, het Franse passagiersschip van 12.500 ton, dat pelgrims naar het H. Land voerde en op 200 m. uit de kust van Libanon in wilde storm op een zandbank liep. — Zelden vindt men het bruutst geweld schuilend onder de blankste onschuld markanter uitgebeeld dan op deze foto.

"Franse buitenlandse politiek zal onveranderd blijven," zegt Bidault

Parijs. — De Franse minister van buitenlandse zaken, Georges Bidault, heeft boodschappen gezonden aan de ministers van buitenlandse zaken van Engeland en de landen, aangesloten bij de kolen- en staalgemeenschap, waarin hij verzekert, dat de Franse buitenlandse politiek overanderd zal blijven, aldus wordt in gewoonlijk ingelichte Parijse kringen meegedeeld.

Bonn. — Bondskanselier Adenauer heeft Dinsdag verklaard, dat hij zo spoedig mogelijk zal antwoorden op een persoonlijk schrijven van Bidault, de Franse minister van buitenlandse zaken, dat hem Maandag tijdens een onderhoud met Poncet, de Franse Hoge Commissaris in Duitsland, werd overhandigd.

Adenauer noemde Maandag de inhoud van dit schrijven zeer bemoedigend.

Bidault had in de brief verklaard, dat zijn regering binnenkort alle verdragsleden der Europese defensie-gemeenschap voorstellen voor een precisering van het verdrag zal toezenden. Hij deelde ook mede, dat binnenkort het E.V.G.-verdrag ter ratificatie bij de Nationale Vergadering zal worden ingediend.

OOSTENRIJKS MOEILIJKE VREDE

Londen. — Het Russische persbureau Tass heeft Woensdag gemeld, dat Rusland bereid is tot het voeren van besprekingen met de drie Westelijke landen over het sluiten van een vredesverdrag met Oostenrijk, indien de drie het voorstel tot een „verkort vredesverdrag" willen terugnemen. Dit verkorte verdrag — aldus Tass — is in strijd met de overeenkomst van Potsdam.

GEEN AGRESSIE EN GEEN INTIMIDATIE

Washington. — In een redevoering waarin Dulles zeide, dat de verenigde staten nooit een oorlog zullen beginnen maar zich niet zullen laten intimideren of ondermijnen, noemde Foster Dulles de Amerikaanse politiek een politiek van „verlicht eigenbelang". Hij zeide dat de Russische omsingelingspolitiek niet met oorlog zal worden beantwoord. De Verenigde Staten — zo zeide hij — trachten andere volkeren liefde en eerbied voor de vrijheid bij te brengen, zodat zij nooit door despotisme kunnen worden opgeslokt.

VOLKOMEN OVEREENSTEMMING

Teheran. — Mossadeq en Kasjani, de religieuze leider, hebben Dinsdag na een bespreking in een gemeenschappelijke verklaring gezegd, dat hun zienswijzen over het vraagstuk van de toekomst van Perzie volkomen overeenstemmen. Het gesprek dat zij hadden duurde 2½ uur.

Salzburg. — Een groep duikers heeft dezer dagen in de Attersee nabij Salzburg het wrak van „het laatste koeriers-vliegtuig van het Duitse leger", dat aan het einde van de oorlog werd neergeschoten, gevonden. Naar verluidt vervoerde het toestel een grote hoeveelheid goud en platina uit het bezit van enige Nazi-leiders.

het nieuws van vandaag

Maandagavond gaf ons een oude en toch steeds weer verrassende ervaring: in een debat zijn niet de feiten van belang, doch slechts de wijze waarop de feiten worden voorgesteld. Aan de heer Eman werd binnen 24 uur na zijn veroordeling gratie verleend. Dat getuigt van een koortsachtige Gouvernementsactiviteit, die des te verrassender is, naarmate ze, zelfs in nog belangrijker gevallen dan dit, zo zelden voorkomt. Hierop gewezen, repliceerde Dr d.C. Gomez, dat hij verwijten kon billijken, wanneer de Regering traag, maar niet wanneer ze snel was.

Dit is een antwoord, dat de Regering minder exonoreert dan de Eerste Minister wel zou wensen. Immers wanneer zij in dit merkwaardige geval toont hoe snel ze kan zijn, dan toont ze daarmee ook hoe traag ze is in andere gevallen. En zelfs wanneer we de lof voor het éne zouden afwegen tegen de blaam voor het andere, dan nog zou de balans er niet erg bevredigend uit zien. En dan: of iemand geen blaam verdienen kan omdat hij snel is? Laat deze snelheid maar eens té snel zijn, en het spreekwoord „Haastige spoed is zelden goed" keert zich tegen Dr d. C. Gomez.

Gratie verlenen is in ieder geval geen sinecuur en wanneer wij uit het antwoord van de R.R.-Voorzitter vernemen, hoe de papieren op die laatste dag van het jaar tussen de Gouvernementskantoren heen en weer vlogen, dan moet de Voorzichtigheid, die gelijk bekend, de moeder van de porcelijnkast is, er uit voorzorg wel alle kopjes hebben uitgehaald. Tenminste, aannemende dat alle gangen van dit gratie-labyrinth doorlopen zijn, gelijk ze in punt 4 van des ministers antwoord zijn uitgestippeld.

De Statenvergadering van
Van de vele daarin opgegeven stappen, wekte vooral de eerste onze verwondering: de heer Eman diende op 31 December, dus op dezelfde dag waarop het werd ingewilligd, een verzoek tot gratie in. Nog afgezien van het feit, dat gezaghebbende bronnen ons verzekerden, dat de heer Eman zulk een verzoek niet gedaan had, hebben wij hier met een wel zeer radicale omwenteling te doen in den denkwijze van het Statenlid.

Zijn veroordeling bij verstek op 1 Juli 1952, gevoegd bij de omstandigheid dat noch Henny, noch zijn gemachtigden gratie wensten te vragen, vormden de achtergrond van niets minder dan het aftreden van de Minister van Justitie, W.F.M. Lampe.

Gratieloze gratie

In Nederland heeft de heer Eman niet afgelaten ten overstaan van het A.N.P. te verklaren, dat hij er niet aan dacht gratie te verzoeken. Deze verschijnselen sproten kennelijk voort uit de tweevoudige overtuiging, vooreerst dat de heer Henny Eman niet veroordeeld behoorde te worden en dat hij door gratieverzoek de veroordeling erkennen zou en vervolgens, dat de heer Lampe als Landsminister van Justitie er voor had dienen te zorgen, dat veroordeling niet plaats kon hebben.

Het gratieverzoek van de heer Eman op 31 December is dus wel een radicale ommekeer en, hoe de feiten ook mogen zijn, onze gezaghebbende bronnen die indienen van het verzoek ontkenden, passen beter in het kader van de algemene tendens, dan onze Eerste Minister, die verzekerde, dat dit wel geschiedde.

Kort en goed: het debat van Maandagavond mag dan al zeer onpersoonlijk geweest zijn, het was daarbij tevens zeer onzakelijk. Het aanvechtbare punt van deze gratieverlening was immers niet, of ze al dan niet juridisch te verantwoorden was, de kern van de kwestie lag in de vraag: is dit een door politiek gemotiveerde gratie, ja dan neen? Moet deze vraag bevestigend beantwoord worden dan is de gratie verwerpelijk, zelfs wanneer alle regels van de rechts-kunst er bij in acht genomen zijn.

De interpellant had zich dus zeker een niet ter zake doend debat, en waarschijnlijk ook een nederlaag kunnen besparen, wanneer hij op dezelfde onpersoonlijke wijze, waarop hij zijn schermutseling met juridische wapenen vocht, de spijker op de kop geslagen had door het politiek karakter van deze gratieverlening in het duidelijkst mogelijk licht te stellen. Nu stond zijn opponent er triomfantelijk en preuts op om zonder smet uit dit debat te voorschijn te treden: het was echter met de vele argumenten, die aan de zeer bevreemdende gang van zaken te ontlenen waren, zeker mogelijk geweest, deze eis lichtelijk overdreven te doen klinken.

Wij zijn er overigens weinig in geïnteresseerd, wie als overwinnaar uit een debat treedt, zoals wij het ook van weinig belang vinden dat nu aan Nederland de regels van het gratie-spel gevraagd gaan worden, met de belofte dat men er zich in de toekomst aan houden zal.

Voor ons is van allerhoogst belang, dat politieke overwegingen geen motief voor het verlenen van gratie mogen zijn, noch nu noch in de toekomst, en dat aan degenen die deze fatale weg trachten op te gaan op onverbiddelijke wijze de pas wordt afgesneden.

ONUITPUTTELIJK

Putten. — Dezer dagen schonk een koe van een boer in Putten het leven aan een drietal kalveren van tussen de 25 en 30 kilo per stuk. De zwartbonte moeder en de kinderen, een stiertje en twee zusjes maken het wel.

Het was een grote zeldzaamheid, die veel belangstelling trok.

In Putten was een koe,
die werd maar even
driemaal moe.
Dat moest zo weer, want
in Putten
is zelfs een koe niet uit
te putten.

Nederland doet afstand van Amerikaanse economische hulp

's-Gravenhage. — De Nederlandse regering heeft de Amerikaanse ambassadeur alsmede het hoofd van de M.S.A.-missie in Den Haag verzocht de Amerikaanse regering ervan in kennis te stellen, dat zij na zorgvuldige overweging van de huidige Nederlandse economische positie besloten heeft af te zien van haar verzoek voor economische hulp voor het fiscale jaar 1952/53.

De Nederlandse regering vertrouwt dan ook, dat, indien de Nederlandse economische positie in de toekomst hervatting van de hulpverlening rechtvaardigt, de huidige beslissing in geen enkel opzicht prejudiceert op het verlenen van economische hulp aan Nederland in later jaren.

LOF!

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Foster Dulles heeft Dinsdag de Nederlandse regering geluk gewenst met het besluit om verder — voorlopig — af te zien van de aanvrage voor dollarhulp. De samenwerking tussen Landbouw en industrie, de vasthoudendheid, ijver en offervaardigheid van het Nederlandse volk — aldus Dulles — stelden de Nederlandse regering in staat de moeilijkheden te boven te komen. Dit is des te opmerkelijk omdat de defensie inspanning van de NAVO sedert de oorlog op Korea begon is toegenomen.

L O F !

's-Gravenhage. — De Amerikaanse ambassadeur in den Haag Selden Chapin heeft naar aanleiding van het besluit van de Nederlandse regering om dit jaar geen Amerikaanse steun voor de defensie uitgaven te vragen, verklaard dat hij ervan overtuigd is dat de Amerikaanse regering met grote voldoening en waardering van dit besluit kennis zal nemen (Foster Dulles heeft deze voldoening en waardering inmiddels, gelijk boven gemeld, kenbaar gemaakt)

In zijn verklaring zegt de Amerikaanse ambassadeur dat er een nieuwe mijlpaal is bereikt. Hij getuigde van de grote bewondering welke het Amerikaanse volk heeft voor het Nederlandse streven de economie van het land te herstellen en uit te breiden en tegelijkertijd de defensie te versterken.

ALS ADENAUER AMBTENAAR WAS GEWEEST....

Bonn. — Kanselier Adenauer heeft gisteren in Bonn verklaard: „Wanneer ik ambtsrechter in Kleef zou zijn geweest zou ik de zeven ontvluchte gevangenen uit Breda aan de politie hebben overgegeven. De regering beschouwt hen niet als Duitsers." (De zeven ontvluchten werden in Kleef gepakt wegens illegale grens overschrijding, voor de rechter gebracht en veroordeeld tot een boete, waarna zij werden vrijgelaten).

OP DE ERE-TRIBUNE.

De peilers, waarop het Tehuis voor de mannelijke Ouden van Dagen komt te steunen, is weer verstevigd door de volgende royale giften:

Nieuwe Eerste Nederlandsche	ƒ 200.—
Hart Bros	ƒ 25.—
Botica Wilhelmina	ƒ 50.—
N.N.	ƒ 10.—
Europa	ƒ 50.—
Leon Prince	ƒ 100.—
N.N.	ƒ 5.—
N.N.	ƒ 10.—
Lew	ƒ 20.—
N.N.	ƒ 100.—
Kusters Handelsmaatschappij	ƒ 50.—
E. Maduro N.V.	ƒ 50.—
N.N.	ƒ 10.—
New Store	ƒ 25.—
N.N.	ƒ 25.—
N.N.	ƒ 10.—

Recht tot het Hart

Rijdt niet uit de file, alvorens te overtuigen, dat dit zonder gevaar mogelijk is.

Richard C. Henriquez herdenkt 100ste geboortedag van Jose Marti, Cubaanse Vrijheidsheld

Vandaag is het honderd jaar geleden, dat de Cubaanse vrijheidsheld Jose Marti geboren werd te Havana, Cuba.

Jose Marti, geboren op 28 Januari 1853 uit eenvoudige ouders, werd op 17-jarige leeftijd reeds veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf onder de beschuldiging van trouweloosheid aan de Spaanse regering. Een jaar na zijn gevangeneming werd hij naar Spanje gedeporteerd. Hier zette hij zich met volle ijver aan de studie en toen hij 4 jaar later Cadiz verliet, had hij de Universiteit van Madrid en Zaragoza met succes doorlopen.

Hierna bezocht hij verschillende landen om aanhangers te verwerven voor de Cubaanse vrijheidsbeweging, welke ondertussen was opgericht.

In 1894 had hij genoeg geld en wapens bij elkaar om drie schepen uit te rusten om een landing te maken op Cuba.

Doch het hele plan mislukte doordat de Noordamerikanen de schepen in beslag namen. Marti gaf hierdoor de moed echter niet op, begon opnieuw geld en wapens te verzamelen, waarbij hij gesteund werd door talrijke begunstigers in Amerika en Europa. Zodoende zette Marti op 11 April 1895 voet aan wal in Cuba en begon hiermede de grote vrijheidsoorlog van Cuba. De 19e Mei van datzelfde jaar sneuvelde hij in een van de vele veldslagen, welke geleverd moesten worden om Cuba de vrijheid te geven.

Ter gelegenheid van de herdenking van de honderdste geboortedag van deze vrijheidsheld, zal de Consul van Cuba, de heer Richard C. Henriquez, hedenavond om 9 uur een redevoering voor de Curom houden, waarin hij o.a. zal spreken over het leven en de heldendaden van José Marti. Deze uitzending zal worden geïllustreerd door echt Cubaanse muziek en declamatie van mevr. Hart uit de gedichtenbundel van José Marti.

SOEUR MARIE GONZAGUE †

Welgelegen, het Tehuis voor Ouden van Dagen, wordt tegenwoordig menigmaal bezocht door de „Engel des doods", die op Gods bevel de levensdraad afsnijdt van een der Bewoonsters.

Zo overleed aldaar gisteren in de namiddag in het Klooster Soeur Marie Gonzague, Mejuffrouw Helena, Joanna, Maria Smeele.

In Nederland, ten den Haag geboren op 4 Maart 1869, werd zij daar opgevoed door in-godsdienstige Ouders, die al hun zorgen besteedde aan de vorming en opvoeding hunner kinderen.

Toen de tijd gekomen was om zich een levensstaat te kiezen, koos zij het Kloosterleven en de Congregatie van Roosendaal, die zij door haar onderwijs en opvoeding had leren kennen en waarderen.

Op 29 Maart 1890 nam zij het habijt van St Franciscus-kinderen aan en legde na een proeftijd van twee jaren haar Geloften af in handen van Z.H. Exc. Monseigneur Leyten, Bisschop van Breda.

Na twee jaar in Nederland aan voorbereiding voor haar werk besteed te hebben, werd zij een der uitverkorenen voor het Missiewerk te Curacao en kwam daar aan op 13 October 1894.

Zij legde zich toe op de talen en behaalde achtereenvolgens de diploma's voor Spaans, Frans en Nederlands en gaf zich toen met hart en ziel en gaven aan het onderwijs en de opvoeding der Pensionairen te Welgelegen. Bij die zorgen voegde zich tot in Juni 1924 de verantwoordelijke post van Overste, die zij tot grote lof van Welgelegen en de Congregatie steeds vervulde.

Nadien werkte Soeur Marie Gonzague afwisselend in het St Martinusgesticht, te Bonaire en weer te Welgelegen, waar zij onverdroten voortwerkte in de arbeid.

De Z.E. Pater Latour, alhier is een volle neef van de overledene, die zijn tante meermalen kwam bezoeken en die het genoegen en de troost voor de familie smaakte van Soeur Marie Gonzague de H.H. Sacramenten der Stervenden toe te dienen.

Rijk aan goede werken en gebed is Soeur Marie Gonzague opgegaan naar de Goddelijke Rechter, die Haar ongetwijfeld een schone plaats zal aanwijzen in de rij der zaligen.

Hedenmiddag om 4 uur zal de begrafenis plaats hebben te Welgelegen op het Kerkhof der Zusters.

PAUSELIJKE INTERNUNTIUS VAN HONDURAS OP DOORREIS.

Gisteren had de „Marco Polo" de vlag van de Pauselijke Nuntius van Honduras in top. Aan boord bevond zich nl. de Pauselijke Internuntius van Honduras, Z.H. Exc. Mgr Antonio Taffi. die op weg is naar Honduras.

VERLICHTING WERD ONTSTOKEN

Gisteren stond de huizenrij van de Roodeweg en omgeving in helle natrium-gele gloed. Wij zagen als oorzaak dier helle kleuren pracht, dat men in het nieuwe Mundo Nobo stadion de kunstverlichting had ontstoken en dat deze lichten de gehele omgeving in helle gloed zetten. De kunstverlichting werd even getest en in orde bevonden.

PALMEN WORDEN OVERGEHESEN.

In het kader van de uitbreidingswerkzaamheden van het Hoofdkantoor van de CPIM, moesten een zes-tal palmen het veld ruimen. Het was dan ook een ongewoon schouwspel om een machtige hijskraan aan het werk te zien met als last een palm in voorzichtige omarming teneinde de boom, welke altijd nog een kostbaar bezit is, niet te beschadigen.

Deze palmen zullen worden weggehesen en neergelaten op andere plaatsen, zoals Rio Canario, Rustenburg.

DIEFSTAL.

Onlangs werden aan boord van een KNSM-schip twee jongens aangetroffen van nauwelijks 15 jaren oud, die zich aan boord hadden gesmokkeld en dachten als verstekeling de wereldzeeën te kunnen bevaren. Zij werden op Aruba ontdekt en teruggezonden. Gisteren werden zij verhoord en het bleek dat deze beide jongens zich schuldig hadden gemaakt — vóór hun vertrek — aan enkele diefstallen uit de cantine van de „S.V. Willemstad".

KOMEN NAAR DE ANTILLEN

Met de „Oranjestad", welk schip 22 Januari j.l. uit Nederland vertrok, reizen naar hier:

Curaçao:

Mevr. K. Kooyman en 3 kinderen; Mevr. H.H. Capriles-Brandao en dochter; Mevr. M. Knoot en kind; Mevr. J.J. Bouter en dochtertje; Mevr. L. Rijsdijk en dochter; fam. L.C.H.M. Bergman en zoontje; fam. H.J. Hooyberg en dochtertje; fam. S.J. Mullender; 2e Lt. H.P. de Kroon; 2e Lt. H. Wijnands; Mevr. N. Verhorst-Kater; fam. A.G. Hagen en 4 kinderen; fam. A. Bosboom; Hr J. v.d. Bos; Hr P. Knip; Mevr. S.S. Dorwart en 3 kinderen; fam. A.J. Zwerts en 2 kinderen; fam. W. de Jong en kind; fam. L. Boesten en baby; fam. J.R. Pomario en 7 kinderen; Mevr. A.M. Leipoldt en dochtertje; Mevr. H.A. M. van Opstal en zoontje; fam. J. de Liister en 2 kinderen; fam. H.W.J. Brugman en tweeling.

Aruba

Fam. P. Sutmöller en 2 kinderen; Mevr. H.K. Bierema-Westerhuis; fam. H.A. de Waal.

HET VERKEER.

Er waren gisteren 4 lichte aanrijdingen een persoon kreeg een proces-verbaal terzake verkeersovertredingen.

UIT DE BUS GEVALLEN.

Een jongen leunde met zijn handen op de kruk van de deur van een autobusje. Hierdoor werd de deur geopend en het jongetje tuimelde er uit. Gelukkig liep hij geen ernstige verwondingen op.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig dat Maandag van hier vertrok landde hedenochtend 00.21 uur Ned. tijd op Schiphol.

KOPEREN PRIESTERFEEST

Heden viert Pater M. v. Moorsel zijn Koperen priesterfeest. De jeugd waar hij zo ijverig voor gearbeid heeft denkt hem danig in de bloemetjes te zetten.

De jubilaris mocht vele blijken van belangstelling ontvangen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Auriga van La Guayra naar Funchall; **Marco Polo** van La Guayra naar Cartagena; **Carimare** van Pto Cabello naar Pta Cardon; **Clare Glammerstorf** naar Barranquilla; **Sarpedon** van La Guayra; **Los Angeles** van Cartagena naar Antwerpen; **Santa Rosa** van New York naar La Guayra; **Bermudes** naar La Guayra; **Davis** van Cristobal; **Paraguay** van Cartagena naar Antwerpen en **Pygmalion** van Pto Cabello.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren op: 20 Jan. dochter van A. Felida; 22 Jan. zoon van G. Gibblin en G. Nixson, zoon van B. Nicatia en A. Ys, zoon van W. Kalovkhan en Y. Salas, dochter van P. Atalide en S. Casanero; 23 Jan. dochter van Ch. Ng en V. Rhodes, dochter van L. Pitorina en H. Costina, dochter van J. Meade en J. Lee, dochter van D. Taylor en C. Hodge, zoon van W. Samboe en S. Djaoen, zoon van P. Wernet en C. Valerius, zoon van G. Fernandez en M. Rodriguez, zoon van A. Liberia, zoon van D. Y. Wong en Y. Tu; 24 Jan. zoon van E. Reyes en E. Torres, zoon van J. Steenmey en C. Barbara, zoon van L. MacDowell en G. Weeks, zoon van C. Snyders en E. Ciintje, dochter van C. Pedro en I. Fecunda; 25 Jan. zoon van H. Egtberts en G. Blomert, zoon van P. Meulens en L. Sambo, dochter van P. Officier en B. Angel; 27 Jan. dochter van H. Vidal en C. Pellicer, dochter van B. Klip en A. Romer.

Ondertrouwd op 26 Jan.: E. H. T. Terzol en L. C. Pocarnie.

Getrouwd op 26 Jan.: M. S. Marchena en L. S. Mercelina; S. C. v. Eiter en M. E. v. Thijs.

Gescheiden op 26 Jan.: E. S. R. Allen en P. W. Harris; J. R. Webster en A. Harrigum.

Overleden op 25 Jan.: S. B. Grunning (man 78 j.); M.b.l. N. S. Gosepa (vrouw 62 j.).

In de Schaduw der Guillotine

door

John Addiscombe

„Ja, mijnheer."

Zij gingen verder. En Venture peinsde bij zichzelf: „Een invalide? Een invalide?" Hij keek nauwlettend door het sleutelgat en zag een draagbaar passeren. Eén glimp was voldoende, het was De Boigny!

Hij sprong overeind. De Boigny was hierheen gebracht door de soldaten der Republiek met de volledige voorkennis van Valerie! De Boigny, die zojuist gevangen genomen was in het huis van Bottier, waar hij vertoefde!

XXIX. ONDER VERDENKING

Van al wat hem die nacht overkomen was, wekte dit wel het meest zijn verwondering op. Hoe hij de zaak ook bekeek, hij wist niet, wat hij er van denken moest.

Toen de soldaten zijn huis waren binnengedrongen, had hij de overtuiging gehad, dat hij zijn vijand voor het laatst had gezien en hij had eveneens de zekerheid gehad, dat De Boigny, tenzij hij aan zijn wonden in de gevangenis overleed, zijn leven op het schavot zou eindigen.

En nu werd hij hier het huis van zijn zuster binnengedragen, netjes op een draagbaar, naar de kamer zijner keuze.

Venture wandelde naar het venster in gepeinzen verdiept en juist op dat ogenblik hoorde hij achter zich snel een deur opengaan en weer sluiten. Hij draaide zich om en stond voor Valerie, die met de rug naar de deur stond, met schitterende ogen, maar vaalbleek gelaat.

„Ik moest u een ogenblik alleen laten, mijnheer," begon zij.

Venture boog. „Ik begrijp het volkomen." Toen, na een kleine pauze: „Vindt u de situatie niet wat erg moeilijk, uw andere gasten in aanmerking nemend?"

Zij begreep, dat hij een verklaring verwachtte. En zij wist er geen te vinden. Het was vanzelfsprekend, dat zij hem bezwaarlijk spreken kon over haar verraad en het aanbod, dat St Just haar gedaan had.

„Het is inderdaad moeilijk," gaf zij toe. „Maar wij moeten er iets op vinden om u te redden, mijnheer."

De bezorgdheid in haar stem deed hem verrast opkijken.

„Ik ben u hoogst dankbaar voor de moeite, welke u zich om mijnentwil gegeven hebt," zei hij. „En ik weet niet, hoe ik het gelukkig toeval prijzen moet, dat u juist in het huis tegenover het mijne was."

„Inderdaad, mijnheer." Zoals altijd wist zij niet, of hij in ernst sprak, dan wel de spot met haar dreef. En een ogenblik aarzelde zij.

Venture glimlachte. „U had de hoop zeker nog niet opgegeven. Wellicht dacht u nog een middel te vinden om mij tot andere gedachten te brengen. Ik kan u verzekeren, dat die hoop ijdel geweest zou zijn."

Zij antwoordde niet. Een dergelijke simpele verklaring van haar verblijf in het huis bij het zijne was niet bij haar opgekomen en zij was blij, dat Venture zelf deze wending aan de zaak gegeven had.

„Staat uw broer onder bewaking?"

„Ja, mijnheer. Zij willen hem het oppercommando over het leger geven. Om die reden willen zij hem verzorgen en zij hopen, als hij hersteld zal zijn, dat hij dan zijn diensten aan het vaderland zal aanbieden. Wanneer hij weigert, wacht hem de guillotine."

„Zit Marat achter dit alles?" vroeg Venture, hoewel hij zich niet voorstellen kon, dat deze man ooit verder zien kon dan eigen, kleinburgerlijke belangetjes.

„Neen, mijnheer. St Just."

„Aha." Zijn verbazing was verdwenen en hij keek haar aan met milder blik. „En wat bent u van plan met mij te gaan doen?"

Dit was een vraag, die zij zichzelf reeds gesteld had, zonder het antwoord er op te kunnen vinden. Hem in dit huis te brengen en hem hier te verbergen, was vrij gemakkelijk geweest; maar hoe te zorgen, dat hij niet ontdekt werd; hoe te zorgen, dat hij niet in de handen van de vijanden viel, die in ditzelfde huis ingekwartierd waren?

Nog stond zij bij zichzelf te overpeinzen, hoe een uitweg op al deze vragen te vinden, toen er krachtig en gebiedend op de deur geklopt werd.

Met één stap was Venture achter een van de zware gordijnen, die de kamer van de buitenerker afsloten, verdwenen. Valerie draaide zich om, buiten zichzelf van opwinding.

Zonder op haar toestemming te wachten, had Lebrun de deur geopend en trad de kamer binnen.

„Wij hebben uw broer naar bed gebracht en hem verzorgd," begon hij, terwijl hij de kamer rondkeek.

„Dank u vriendelijk, mijnheer," antwoordde zij met een poging zo natuurlijk mogelijk te doen.

„De burgeres heeft hier wel een prettige kamer en ongetwijfeld beschikt zij over een sublieme smaak," ging hij voort, nogmaals de kamer rondkijkend. Zijn donkere ogen zochten vervolgens de hare. „Wij zullen wel heel naaste buren zijn de eerstvolgende dagen, burgeres."

„Inderdaad, mijnheer, ik...."

„Wel, burgeres?"

Achter de gordijnen begon Venture's bloed te koken, toen hij de brutale toespelingen van de man hoorde en zijn verregaande onbeschaamdheid. Toch zou hij een week geleden hierom gelachen hebben en gezegd, dat de zuster van De Boigny haar verdiende loon kreeg.

„Ik was net op het punt mij te gaan verkleden, mijnheer."

Lebrun lachte. „Ik begrijp het. U wilt mij graag kwijt." Opnieuw keek hij de kamer rond, en vervolgens rustten zijn ogen opnieuw onderzoekend op het gelaat van Valerie. „Ik meende burgeres, dat, toen ik de gang doorliep, ik in deze kamer stemmen hoorde en dat ik een mannenstem onderscheidde."

„Mijnheer!"

Zij schrok hevig, en Lebrun meende in de klank harer stem verontwaardiging te horen. Hij boog:

„Ik bied u mijn verontschuldigingen aan, mevrouw. Misschien heeft uw kamenier zo'n zware stem. Ik bedoelde allerminst u te beledigen. Ook vrouwen hebben soms van die zware stemmen."

Haar oude trots kwam voor het eerst sinds al die dagen van lijden en marteling boven:

„Het lijkt mij beter, dat u nu gaat, mijnheer," en er was iets koninklijks in haar houding, zoals op het ogenblik, dat Venture haar voor de eerste maal in de balzaal in Londen gezien ... toen zij hem aan de lakeien o... gaf.

„Ik hoop," voegde zij er ... toe, „dat het niet nodig zal ... dat ik mij bij de heer St Just ... zijn luitenant beklaag naar ... leiding van het feit, dat hij ... kamer der aangewezen ... vindt om over mijn broer te ... ken."

Hij lachte, hoewel ietwat ... en gemaakt. „Ik kan u verze... ren, mevrouw, dat St Just ... andere dingen aan zijn ... heeft om aan dergelijke din... te denken. Enfin, ik zal gaan. ... En hij verdween.

Een ogenblik stond zij op ... weeglijk. Toen opende zij de ... en keek snel even in de gang ... zich er van te verzekeren, ... hij haar niet bespiedde.

Toen sloot zij de deur ... zich en Venture kwam van achter het gordijn te voorschijn, ... tijdig genoeg om haar op te ... gen, want geheel buiten zich... aan de doorstane angst bezwe... de zij bijna.

Als een kind zocht zij bescher... ming bij hem, terwijl hij ... krachtige arm om haar heen...

1373 **Tom Poes en eh....dinges**

De voortvarende doctor Galpieper, arts, was spoedig ter plaatse n snelde de zaal van Bommelstein binnen, waar Tom Poes nog teeds bezorgd over zijn vriend gebogen stond.

„Kom, kom! Laat eens kijken!" sprak de geneesheer, zijn stetoscopje trekkend. „Wat hebben we nu aan de hand? Eh.. hm.. Juist, help me even de patient in de juiste houding te leggen, jongeman! Juist zo. Heel goed! Nu even stil zijn alsjeblieft.. es even kijken.... hm!"

Doch de bekwame dokter werd ernstig gehinderd in zijn onderzoek door het binnendringen van een aantal journalisten. Het is en raadsel waar dat soort lieden altijd vandaan komt wanneer er iets aan de hand is, ze schijnen het te ruiken. Zo ook nu.

„Ik hoor daar, dat Uw vriend ziek geworden is, terwijl hij een meesterwerk schilderde!" riep de journalist Argus, een blocnote openvouwend.

„Vertel eens, wat U weet! U kent dat, een aardige anecdote, een leuk nieuwtje en zo! Vertel eens!"

„Ach kom! Vertellen is niet nodig!" riep de heer Molshoop (de directeur van het Stadsmuseum). „Daar staat het meesterwerk immers! Kijk! Een zelfportret nog wel! En wát voor een zelfportret! Méésterlijk! Het lééft! Enig gewoonweg!"

Dokter Galpieper wrong zich tussen de opgetogen menigte uit en wendde zich somber tot Tom Poes. „Ik zal uw vriend naar het hospitaal doen vervoeren!" sprak hij. „Er is niet veel leven meer in en deze omgeving is niet geschikt voor het stellen van een zuivere diagnose!"

„Aha! Vertel eens!" riep Argus opdringend. „Dat is een pakkende bijzonderheid!"

Maar Tom Poes had zich al uit de voeten gemaakt en rende Bommelstein uit, in de richting van Rommeldam.

Softball

Een fel begin met dramatisch einde

Firestone druk doende met experimenten

De in het begin met zoveel enthousiasme en felheid gestreden wedstrijd tussen Paradise en Dunlop, verviel aan het eind in een dramatische afloop, waarbij Unidos — zeker niet de zwakste — als het ware met de rug tegen de muur haar ondergang tegemoet streed.

In de eerste inning had Unidos oor stevig aanpakken een voorsprong van 4—2 op Paradise, doch irect hierop wist laatstgenoemde elijk te maken om in de 4e inning het een „rally" van 7 punten veig voor te staan met 11—4 De opwerpsters van Unidos weren beurtelings verwisseld naarelang er honkslagen regende, n waarbij zij allen, met inbegrip an de verliezende Rita Gibbs aan tukken geslagen en uiteen geraeld werden.

In de 6e inning — de langste an de avond — had Paradise een ieuw record op haar gevestigd n wel met eventjes 18 punten te coren; 11 hiervan werden op 2 uit" gescoord. De opwerpster an Unidos gaf hierbij de indruk eer vermoeid te zijn en haar opvorpen konden nauwelijks de huisplaat bereiken.

Het was zeker een geluk voor Unidos, toen na afloop van de esde inning de hoofdscheidsrechter het laatste woord sprak en de „zelfmoord"-wedstrijd als geëindigd uitriep, vanwege de overchreden tijdsduur.

Paradise heeft in deze ontmoeting 21 honkslagen gefabriceerd, waarvan 3 thuisslagen, waarbij die van Virginia Geerman alle honken bezet vond. Het beste slagmeisje was de winnende opwerpster Irene de Windt, die in i slagbeurten, 6 honkslagen sloeg n de Paradise-geleden werden 10 outen gemaakt, tegenover Unidos slechts 5. Unidos had slechts 0 honkslagen op haar naam staan.

Volgens o.i. was de zware nederlaag van Unidos van 33—11 hoofdzakelijk te wijten aan het niet voorhanden hebben van meer dan één opwerpster, om ingeval van vermoeidheid of niet in vorm zijn direct van opwerpster te verwisselen.

• •

De tweede wedstrijd was er een van experimenteren. Pucchi, de manager van Firestone, die de touwtjes in handen heeft, had de gelukkige gedachte om op experimenten uit te gaan, met het oog op de aanstaande ontmoeting tussen zijn club en de koploper Nuevas Estrellas. De besten van Firestone werden voorlopig op de bank gehouden om de mindergoeden gelegenheid te geven om haar kunnen te tonen. Maar naargelang de wedstrijd vorderde en er gevaar dreigde, werden enkele strategische punten in de Firestone-gelederen versterkt. De betrouwbare en beheerste opwerpster Sybil Davelaar, tevens winnares, nam haar gewone plaats in en wist de gevaarlijke slagmeisjes van Deportivo Venezuela in toom te houden

De meeste fouten van Deportivo Venezuela werden op het 1e honk gemaakt, waarbij haar „manager" goedmoedig met de handen in de schoot bleef toezien. Alleen als Dep Ven. aan slagbeurt was, kwam hij ietwat in beweging.

Eindstand:

Deportivo Venezuela 5 honkslagen, 14 fouten voor 9 punten. Verliezende opwerpster Iris Herreira.

Firestone: 18 honkslagen, 5 fouten voor 25 punten.

Onze lezers kunnen zich nog wel herinneren, dat de eertijds aangekondigde internationale Softball-ontmoetingen tussen Venezuela en Curaçao in December jl. ter elfder ure wegens onvoorziene omstandigheden uitgesteld werden tot begin Januari 1953.

Thans bereikte ons het heugelijke bericht, dat Venezuela klaar staat om slag te leveren tegen de onzen. Dies heeft het Curaçaose Softball-bestuur de lang verbeide wedstrijden op 16, 17 en 18 Februari as. vastgesteld.

MELBOURNE-RACE

's-Gravenhage. — De K.L.M. heeft zich gisteren ingeschreven voor deelneming aan de luchtrace van Engeland naar Christchurch in Nieuw Zeeland, die in October zal worden gehouden in navolging van de in 1934 gehouden Melbourne-vlucht. Het ligt in de bedoeling van de K.L.M. in de zgn. handicap-sectie deel te nemen. In principe is besloten de vlucht uit te voeren met een DC-6A Liftmaster..

De K.L.M. heeft twee dezer vliegtuigen bij de Douglas-fabrieken in Amerika besteld. Zij zullen in de loop van de zomer in Nederland arriveren. Omtrent de samenstelling van de bemanning, de aard der lading enz. kunnen nog geen mededelingen worden gedaan.

INDONESIE

PROCES TEGEN HAMID II AANSTAANDE

Djakarta — De procureur-generaal te Djakarta heeft de zaak tegen sultan Hamid II van Pontianak, die beschuldigd is van medeplichtigheid aan de actie van kapitein Westerling te Bandoeng en deswege sedert 1950 in arrest is, voorgelegd aan het Hoge Gerechtshof te Djakarta. Dit schijnt reeds op 16 Januari te zijn geschied, maar is eerst vandaag bekend geworden.

De aanklacht vermeldt „rebellie" en voorts poging tot het aanzetten van andere tot het doen van misdaden alsmede het scheppen van mogelijkheden voor en het geven van inlichtingen omtrent de mogelijkheid tot het verrichten van misdaden.

Mr Surjadi uit Soerabaja zal de sultan verdedigen.

Tegenover het persbureau ANETA heeft de president van het Hof gezegd, dat met de behandeling van deze zaak de grootst mogelijke spoed zal worden betracht. Hij kon echter nog geen datum van de behandeling noemen.

Hamid II zal voor het Hoog Gerechtshof verschijnen als voormalig minister, gezien het feit, dat ministers slechts voor het Hoog gerechtshof kunnen worden gedaagd.

AGENDA

WEST-END: „L'assessin habite au 21" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Flight to Mars" 19 en 21 uur.

ROXY: „The big shot" 19 en 21 uur.

VOETBAL: A-klasse 19 uur: Estudiantes 1 — Vesta 1; 20.45 uur: Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1 (Rifstadion).

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Breedestraat 82 (O), tel. 3718.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster Veeris, tel. 5747.

Voor spoed (kantoor) Niewindtstraat, tel. 3773.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer R. Fuld, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending in het Papiament; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 The Voice of the Windward Islands; 21.00 Conjunto-avond met Orquesta Happy Boys; 21.45 Met reclame en plaat; 22.30 Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Max van Praag; 19.14 Nieuws; 19.22 Het Metropole Orkest; 19.48 Het is maar een weet; 20.08 West-Indische rubriek met o.a. Caraibisch commentaar; 20.38 Melodieën uit „Das Dreimäderlhaus"; 20.49 Catholica; 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Suiting.

A.V.R.O.S.

Woensdag: 17.00 Voor Kinderen; 17.10 Surinaamse Jazzclub; 17.40 Voor de jarigen op de Antillen; 18.00 Indonesische muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 Advertenties; 19.10 Klassieken; 20.50 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
R. H. Helweg 01.30 — 05.30 uur, tel. 2038.

Personeel Afdeling:

Woensdag, 28 Jan. 12.00 uur tot en met Zaterdag, 31 Jan. 12.00 uur G. J. Welbergen, Parallelweg 36, tel. 4470; b.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Bungalow Rio Canario 54, tel. 3124.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 2570.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur. kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. Marcussen, tel. 2420.

Bioscoop: Woensdag: „Kindervoorstelling".

AMIGOE VAN DE JEUGD

Egyptische mummiekop

MUMMIES verhalen van Oude Tijden

(Slot).

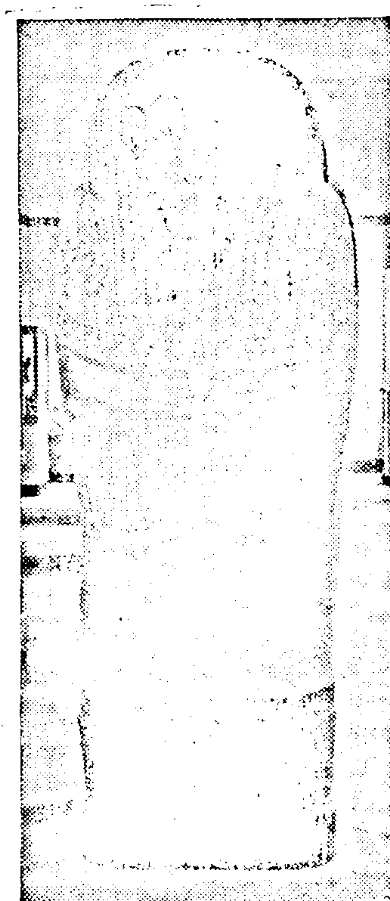
We hebben vorige week gezien hoe de rijke Egyptenaren, uit het oude Egypte, werden gebalsemd en als mummies werden begraven. De „kleine man" kon daaraan geen grote kosten besteden, maar toch wilde hij evengoed als de aanzienlijken het eeuwige leven deelachtig worden. Voor hem bestonden er minder kostbare methoden. De stoffering van zijn rustplaats met meubelen en huisraad verviel bijna geheel en ook werd er bezuinigd op reukwerken en toverijen, maar het hoofddoel werd bereikt, het lichaam werd onvergankelijk gemaakt. Zo konden dus ook de arme lieden zich toch nog een balseming verschaffen, maar zelfs voor deze eenvoudigste vorm viel de opoffering hun nog zwaar. Hun leven lang moesten ze ploeteren om de benodigde geldsom voor hun balseming bijeen te garen. Tezamen werkten ze er voor, man en vrouw, hij door onafgebroken arbeid, zij door oneindige zuinigheid. Het was hun levensdoel; het kostte veel ontbering en ontzégging. Zo wonnen ze langzaam en met moeite de kleine schat, die nodig was om samen gebalsemd te worden, om samen te rusten in het graf, om samen op te staan uit de dood. Het betreden van het paradijs der doden was dus afhankelijk van het behoud van het lichaam, waartoe de balseming diende, en bij de rijken een grafgebouw.

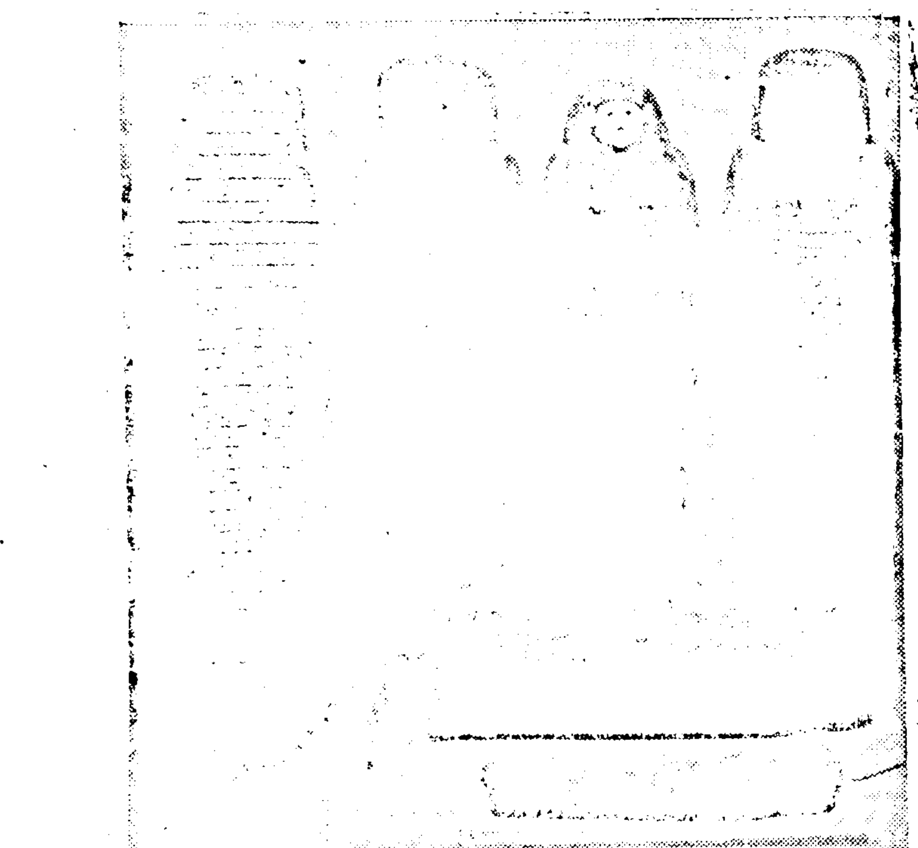
Een in doeken ingepakte mummie (let op de roeispaan)

Maar ook nog aan een andere voorwaarde diende te worden voldaan. De dode moest eerst nog verschijnen voor de rechterstoel van Osiris (afgod), waar zijn hart geoordeeld en gewogen werd. Vooral werd hier aandacht geschonken aan de grootste deugd bij de Egyptenaren: de betoonde barmhartigheid, voordat de dode naar de oorden der gelukzaligen werd doorgelaten. Verschillende middelen werden hem meegegeven, meestal van toverkracht voorzien, om zich beter voor Osiris te kunnen rechtvaardigen. Ook trof men dikwijls bij de lijken papyrusrollen (wit papier) aan met de opsomming hunner goede werken.

De grote menigte der Egyptenaren werd begraven in het zand der woestijn of in gemeenschappelijke kelders. Slechts de aanzienlijken konden zich grafgebouwen veroorloven. Doch deze verzonken in het niet bij de geweldige grafmonumenten gesticht door de machtige koningen van het oude Egyptische Rijk, de geweldige steengevaarten, pyramiden.

Stenen mummiekist (te zien in het museum te Leiden)

Mummiekisten van Egyptische dames. Op de voorgrond mummies van kinderen. (Te zien in het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden)

H. Hieronymus

Als deze Heilige eens plotseling voor je stond, dan zou hij vast en zeker één ding vragen: „Hé, jongen, zeg meisje, lees je wel eens in de Bijbelse Geschiedenis?"

En als je dan heel eerlijk was, zou je moeten antwoorden: „Op school lezen we wel eens in de Bijbelse Geschiedenis, maar thuis.... daar staat dat boek in de kast!"

Gelukkig dat Hieronymus een Helige is; anders zou hij vast en zeker kwaad worden en zeggen: „Heb ik daarom zoveel gestudeerd en alles zo nauwkeurig onderzocht en zoveel geschreven?"

Ja, dat zou deze Heilige gerust mogen zeggen. Want de heilige Hieronymus behoort tot de grote Kerkvaders; tot de grote geleerden dus, die de leer van de Kerk verbreid en verdedigd hebben.

De H. Hieronymus leefde in de vierde eeuw; vele jaren verbleef hij in het Heilige Land en hij kende de Hebreeuwse taal als geen ander.

Aan hem danken we de Bijbel, zoals wij die nu kennen. Door zijn geweldige studie en nasporingen was hij tenslotte in staat een vertaling van de Bijbel uit het Hebreeuws in het Latijn tot stand te brengen. Dat was omstreeks het jaar 400. Ruim duizend jaar later zou het concilie van Trente de Latijnse vertaling van Hieronymus als de officiële Bijbel van de Katholieke Kerk erkennen.

Deze Bijbel is bekend onder de naam van Vulgata. Ja, dat klinkt allemaal wel erg geleerd hè! Maar Hieronymus was ook een heel groot geleerde. En toch heus geen opschepper of druktemaker. Integendeel, hij zonderde zich maar het liefst zoveel mogelijk af; gaarne was hij in de omgeving van Bethlehem. Maar de Paus riep hem heel vaak uit de eenzaamheid naar Rome, omdat hij zo'n groot geleerde als Hieronymus hard nodig had.

MOET OOM NAAR SCHOOL?

Vader: „Pietje, je bent oom geworden".

Pietje: „Dat is fijn, Vader, nu hoef ik natuurlijk niet meer naar school."

Van Anna Martina.

SPRINKHANEN

(Slot)

Dat een sprinkhanenzwerm schrik aanjaagt, vertelt de Afrika-kenner Dr Paul Julien in zijn werk „Kampvuren langs de evenaar".

Tijdens een tocht langs de Witte Nijl vloog een sprinkhanenzwerm over. „Een zwarte muur doemde voor ons op, als de rookwolk van een zware steppebrand", vertelt Julien.

De lucht rond het schip was gevuld met een diep ruisend geluid als van een onafgebroken zware branding, die in 'n heftige storm een steile rotskust beukt. Met een gonzend geweld streek de ene golf na de andere over ons heen en verduisterde het daglicht geheel, zodat aan boord alle lichten moesten worden ontstoken en de weinige passagiers in een spookachtige schemering rondliepen. En nog steeds was de hoofdzwerm niet overgekomen".

Die hoofdzwerm kwam eindelijk ook.

Het was, zoals de onderzoeker schatte, een aaneengesloten massa met een dikte van 25—40 meter. Drie uur duurde de overtocht en dat wil zeggen, dat de hoofdzwerm dus ca. 25 kilometer lang was. De oppervlakte van het veld was dus ca. 125 vierkante kilometer.

In de middeleeuwen geloofde men zelfs, dat het verschijnen van grote zwermen sprinkhanen het uitbreken van de vreselijkste aller ziekten — de pest — voorspelde! Dit moet waarschijnlijk toegeschreven worden aan het feit, dat er meermalen massa's van die dieren in rivieren en sloten waren terecht gekomen en in de omgeving, door het verrottingsproces, besmettelijke ziekten hadden doen ontstaan, die men in die dagen al heel gauw met de naam van „pest" bestempelde.

In sommige landen worden er wel sprinkhanen.... gegeten! In Noord-Afrika nuttigde men ze vroeger met bijvoeging van peper, olie en azijn als sla, nadat eerst de kop, de vleugels en de pootjes er afgetrokken waren.

De Arabieren vinden het heus niet zo erg wanneer er eens een zwerm sprinkhanen bij hen neervalt. Er zijn in hun land niet zo veel landbouwgewassen te vernielen! Zij drogen de diertjes in de gloeiende zon, malen ze fijn en bakken er met een weinig meel een soort broodjes van!

Nelleke moet weg

Mijnheer en mevrouw Smit hadden een jong poesje in huis. Ze hadden het van een verre nicht cadeau gekregen, omdat mevrouw Smit wel eens over muizen geklaagd had. Maar of ze nu al dan niet blij moesten zijn met dit presentje, wisten ze eigenlijk zelf niet.

Natuurlijk, Nelleke — zoals het poesje genoemd werd — was een lief, grappig diertje, en ze bracht ook beslist gezelligheid in huis. Maar aan de andere kant......

Hoe vaak mijnheer Smit 's morgens mopperde, omdat Nelleke weer eens aan zijn schoenveters had geknauwd, zou heus niet te vertellen zijn. En wat mevrouw betreft, die kon keer op keer haar breiwol uit de war halen als Nelleke daar weer eens heerlijk mee had rondgesprongen. Maar het ergst van al waren Nelleke's scherpe klauwtjes, waarmee ze zich aan alles en nog wat vasthaakte. Het pluche van mevrouws mooie stoelen zag er ten minste lang niet zo netjes meer uit als in de tijd toen Nelleke nog niet in huis was.

Nelleke zelf keek, als ze zo'n wandaad bedreven had, alsof ze van de prins geen kwaad wist, en ging met een onschuldig snuitje bij de haard zitten spinnen. Ja, ze was wel lief en gezellig, maar af en toe toch ook verbazend lastig!

„Zouden we haar maar niet wegdoen?" had mijnheer al eens aarzelend geopperd.

„Och......" zei mevrouw dan toegeeflijk en aaide Nelleke maar weer eens over haar kopje.

En dus bleef Nelleke voorlopig waar ze was.

Maar op zekere dag, toen Nelleke weer eens een paar prachtige nieuwe kousen van mevrouw helemaal naar de maan geholpen had, vonden ze het toch te bar worden!

„Nelleke moet maar weg", zei nu ook mevrouw beslist. „We zullen een goed tehuis voor haar zien te vinden".

„Misschien wil mevrouw Derksen haar wel hebben", veronderstelde mijnheer. „Die klaagde immers laatst over muizen".

En dus werd Nelleke in een maandje gezet en naar mevrouw Derksen gedragen.

Maar die had ineens helemaal geen belangstelling meer voor poesen. Nee, van muizen had ze de laatste tijd ook weinig meer gemerkt......

„Zullen we het dan maar eens bij juffrouw Jansen proberen?'

Juffrouw Jansen woonde alleen en zou het vast wel gezellig vinden, zo'n lief, vrolijk poesje in huis te hebben. „Het is zo knus, als Nelleke 's avonds voor de haard zit te spinnen", zei mevrouw Smit op overtuigende toon.

„Ik heb geen haard", zei juffrouw Jansen knorrig en deed de voordeur dicht. Ze was blijkbaar niet in een al te beste stemming.

„Zou mevrouw Staal soms wat voor een poesje voelen?" vroeg mevrouw Smit aarzelend.

Mevrouw Staal was de moeder van een groot gezin en ze vonden haar dan ook druk bezig met het ophangen van de was.

„Zoudt u ons poesje niet willen overnemen?" vroeg mevrouw Smit. En toen ze de ander bedenkelijk zag kijken, pleitte ze: „De kinderen zullen het heerlijk vinden".

„Ja, dat zal wel", gaf mevrouw Staal toe. Dan zei ze ineens: „Vooruit, zet u het maar binnen in de kamer neer. Dan kunnen de kleintjes er mee spelen".

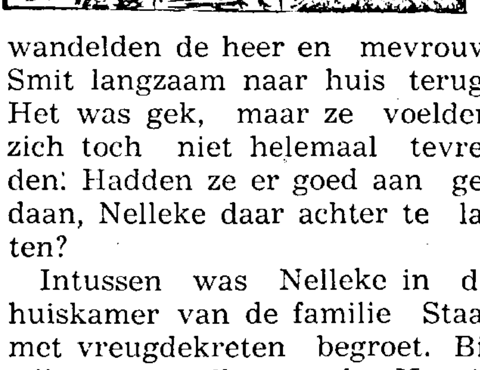
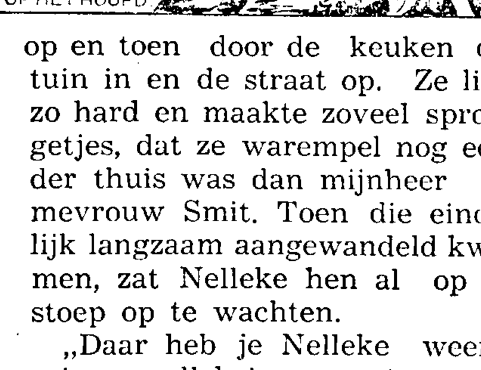
Dat gebeurde, en even later wandelden de heer en mevrouw Smit langzaam naar huis terug. Het was gek, maar ze voelden zich toch niet helemaal tevreden! Hadden ze er goed aan gedaan, Nelleke daar achter te laten?

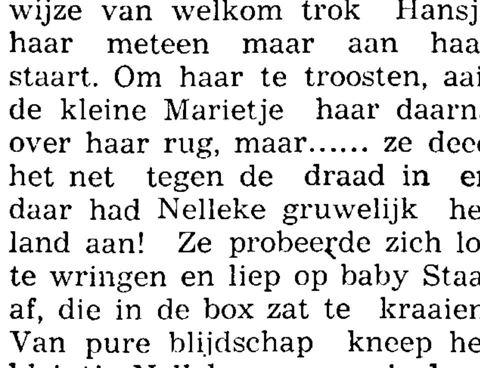
Intussen was Nelleke in de huiskamer van de familie Staal met vreugdekreten begroet. Bij wijze van welkom trok Hansje haar meteen maar aan haar staart. Om haar te troosten, aaide de kleine Marietje haar daarna over haar rug, maar...... ze deed het net tegen de draad in en daar had Nelleke gruwelijk het land aan! Ze probeerde zich los te wringen en liep op baby Staal af, die in de box zat te kraaien. Van pure blijdschap kneep het kleintje Nelleke zo maar in haar velletje!

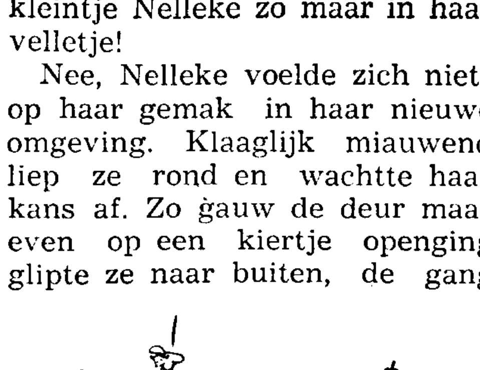
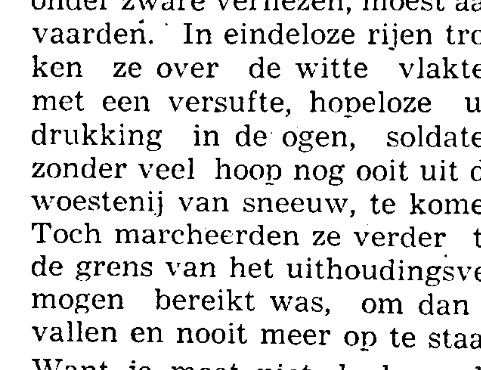
Nee, Nelleke voelde zich niets op haar gemak in haar nieuwe omgeving. Klaaglijk miauwend liep ze rond en wachtte haar kans af. Zo gauw de deur maar even op een kiertje openging glipte ze naar buiten, de gang op en toen door de keuken de tuin in en de straat op. Ze liep zo hard en maakte zoveel sprongetjes, dat ze warempel nog eerder thuis was dan mijnheer en mevrouw Smit. Toen die eindelijk langzaam aangewandeld kwamen, zat Nelleke hen al op de stoep op te wachten.

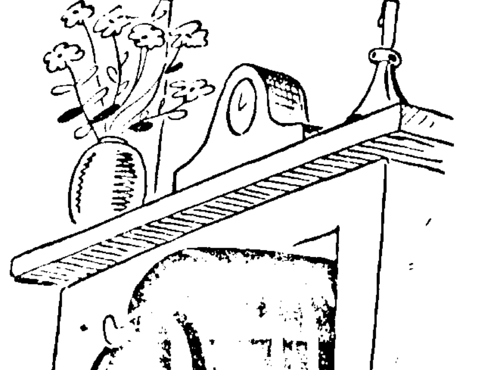
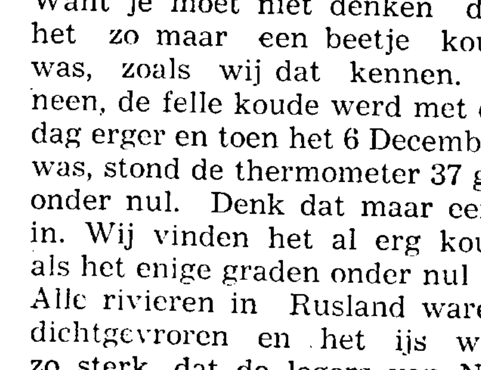
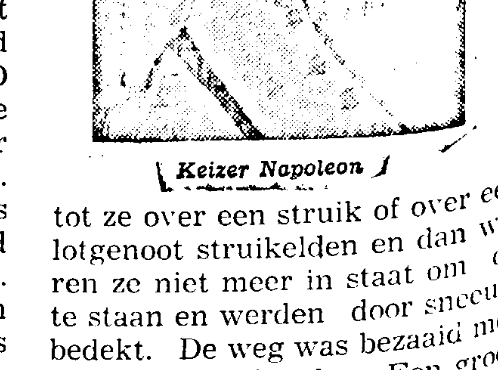
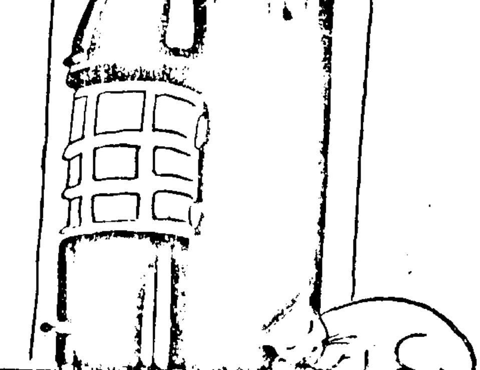
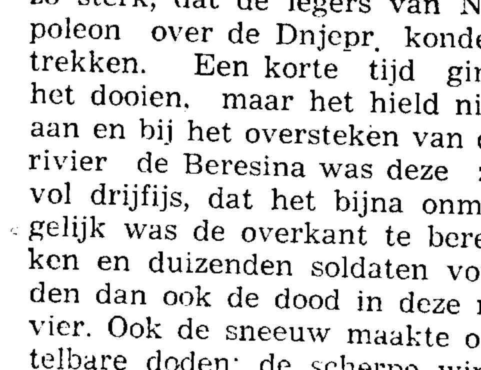
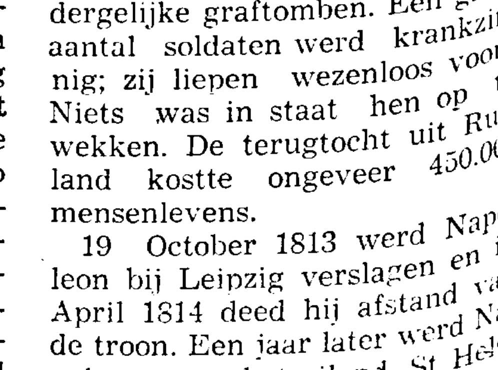
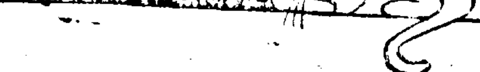
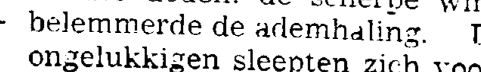
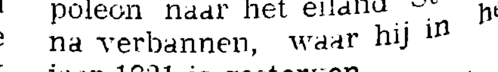
„Daar heb je Nelleke weer!" zeize ze allebei op een toon van verontwaardiging. Maar ze keken er helemaal niet boos bij!

Omdat er niets anders op zat, namen ze Nelleke voorlopig maar weer mee naar binnen. Het poesje kroop direct bij mevrouw op schoot en ging daar heerlijk zitten spinnen. Mijnheer gaf mevrouw een knipoogje. „Zullen we 't toch maar weer eens met haar proberen?" vroeg hij. Mevrouw gaf geen antwoord, maar mijnheer voelde wel, dat ze in haar hart al lang blij was, dat Nelleke teruggekomen was.

Een leger op terugtocht

Een maand had hij daar met zijn soldaten doorgebracht, toen hij met zijn legers de terugtocht, onder zware verliezen, moest aanvaarden. In eindeloze rijen trokken ze over de witte vlakten, met een versufte, hopeloze uitdrukking in de ogen, soldaten, zonder veel hoop nog ooit uit die woestenij van sneeuw, te komen. Toch marcheerden ze verder tot de grens van het uithoudingsvermogen bereikt was, om dan te vallen en nooit meer op te staan. Want je moet niet denken dat het zo maar een beetje koud was, zoals wij dat kennen. O neen, de felle koude werd met de dag erger en toen het 6 December was, stond de thermometer 37 gr. onder nul. Denk dat maar eens in. Wij vinden het al erg koud als het enige graden onder nul is. Alle rivieren in Rusland waren dichtgevroren en het ijs was zo sterk, dat de legers van Napoleon over de Dnjepr konden trekken. Een korte tijd ging het dooien, maar het hield niet aan en bij het oversteken van de rivier de Beresina was deze zo vol drijfijs, dat het bijna onmogelijk was de overkant te bereiken en duizenden soldaten vonden dan ook de dood in deze rivier. Ook de sneeuw maakte ontelbare doden: de scherpe wind belemmerde de ademhaling. De ongelukkigen sleepten zich voort tot ze over een struik of over een lotgenoot struikelden en dan waren ze niet meer in staat om op te staan en werden door sneeuw bedekt. De weg was bezaaid met dergelijke graftomben. Een groot aantal soldaten werd krankzinnig; zij liepen wezenloos voort. Niets was in staat hen op te wekken. De terugtocht uit Rusland kostte ongeveer 450.000 mensenlevens.

Keizer Napoleon

19 October 1813 werd Napoleon bij Leipzig verslagen en in April 1814 deed hij afstand van de troon. Een jaar later werd Napoleon naar het eiland St Helena verbannen, waar hij in het jaar 1821 is gestorven.